

Bränningen

Medlemsblad för
Söderhamns Kust- och Skärgårdsförening
Nummer 2 2013

SKÄRGÅRDSFÖRENINGEN SAMARBETAR MED ELEVER FRÅN ÅK 7 OCH 8 I SÖDERHAMN (mer på sid.3 och 5)

I projektet deltar även Söderhamns Kameraklubb, Estet-Media på Staffangymnasiet

Under båtturen med M/S Moa ut till Enskär berättade Lennart Andersson för eleverna om Söderhamns skärgårdshistoria och fiskekulturen i Söderhamn..

FOTO: Marie Näslund

Björn Wiksten från Söderhamns Kameraklubb och Moa Thyren från medieprogrammet hjälper eleverna att ändra kamerainställningarna så att ljuset blir som de vill.

FOTO: Marie Näslund

Fiskaremuseet Gäddan

Fiskarebostaden, kvarteret "Gäddan", inköptes 1997 av Söderhamns Kust & Skärgårdsförening. Det är numera en av de bäst bevarade gårdarna på Öster. Den del av huset som ligger längs Östra Storgatan byggdes i början på 1800-talet (kanske tidigare).

Vinkelbyggnaden, längs Hambreusgatan, uppfördes efter den stora branden 1876. Då behövdes bostäder till alla hemlösa efter branden. Det låga uthuset längs Hambreusgatan är gammalt och har innehållit skomakeriverkstad, smedja, stall och vedbod. I museet kan

man se hur en fiskarefamilj bodde under 1800-talet. I utställningsdelen visas olika föremål och bilder som har med skärgård och fiske förr och nu att göra. Föreningen innehar en omfattande och varierande bildskatt som gör att olika teman kan presenteras vid olika tillfällen.

Allmänheten har under året möjligheter att komma och titta på museet. På vår hemsida hittar du tider för öppethållandet. Det finns också en anslagstavla på museet med information om öppethållandet. Det går även att beställa tid för gruppvisning.

Kontakta oss via www.skargardsforeningen.se

Lennart Andersson E-post: lennart.andersson@soderhamn.com Tfn /070-8168411

Guiden Lars Lodmark lyssnar på en Österbo, om intressanta hus och personer från Öster under 2012. Varje guidning samlade över 40 personer pr gång.

fägnad en mängd vackra trädgårdar.-Staden är ganska lång och smal. Östra hälften utgöres av sämre kojor tillhörande fiskareskapet."

.... Omdömen om Söderhamn från en beskrivning gjord vid ett besök 1829 av lagman Gyllenhal.

Under den guidade turen får ni veta mera om planerna för Öster, och varför de aldrig förverkligades. Vi tittar på blandningen av husstilar som finns på Öster och får veta mera om personer som satt prägel på området.

Österdagarna 2013 16-17-18 juli

Under 2012 återupplivade vi en gammal tradition, guidning av Fiskarestan. Vi fortsätter i år med guideturerna, denna gång med två guidade turer pr dag. Kl 1400 och 1600.

"Vägen till Söderhamn är ful. Man ser ej staden innan man träder in i densamma. Den är anlagd utmed en liten bäck i en smal dal, och nedtryckt mellan tvenne bergshöjder, av vilka den södra i synnerhet är hög och kal. Men inuti staden och dess omgivning ser man med

Guidningarna sker kl 1400 och 1600 den 16,17 och 18 juli.

Priset är 40:- pr person inklusive kaffe med bulle som avslutning på vandringen, som tar c:a 1 timme.

Biljetter köps på Fiskaremuseet.

Välkomna!

Fyrvisning på Storjungfrun

TAG CHANSEN BESÖKA STORJUNGFRUN den 14 juli.

- Fyren öppen mellan kl 13:00-17:00
- Guidad kulturvandring runt fiskeläget kl 13:30
- Gudstjänst i kapellet kl 15:00
(fyren stängs tillfälligt under gudstjänsten).

Transport:

från Stenö med M/S Hilda,
båten avgår kl 12:00 och vid behov även ca 13:30, hemresorna går
från Storjungfrun kl 17:00 respektive 18:30.

Kostnad:

200:/person ToR. Begränsat antal platser på båten. Medtag kaffekorg.

Anmälan:

till Hans Fryklund, helst per mail till hans.fryklund@soderhamn.com
eller tel. 0270-281108

Fyrvisningen är ett projekt som ingår i den Internationella Fyrvisningsdagen, arrangemanget sker i samarbete med Svenska Fyrsällskapet och Sjöfartsverket.

Anm. Internationella Fyrdagen infaller i år den 17-18 augusti men då vi bedömer att vädret är tjänligare i juli så har vi tidigare lagt vår visning till juli.

FOTO: Hans Fryklund

Kapellet på Storjungfrun

F.d. fyrvaktarbostäder på Storjungfrun.

Norr tullsskolan har ett projekt som heter **”Söderhamn som sjöstad”** som pågår under flera år och har fått bidrag från Kulturrådet genom Skapande Skola, för att stärka sambandet mellan skola och kulturliv. Under det senaste året har de bland annat haft besök av författaren Kerstin Erlandsson Svevar och illustratören Mattias Gordon.

Det är ett samarbete mellan Norrtullsskolan, Söderhamns Kameraklubb, Estet-Media på Staffangymnasiet och Kust- och Skärgårdsföreningen. Eleverna i klass 7D och 8D arbetar med en fotoutställning om Söderhamn som sjöstad och i onsdags tog vi båten Moa ut till Enskär tillsammans med lärare, mig (som representerar både Kameraklubben och Staffangymnasiet), en elev från Estet-Media, Björn Wiksten från Kameraklubben och Lennart Andersson från Kust- och Skärgårdsföreningen.

Projektet skall mynna ut i en utställning i Galleri GÄDDAN, Fiskaremuseet Söderhamn i september (ev. till Kulturarvdagen 8/9).

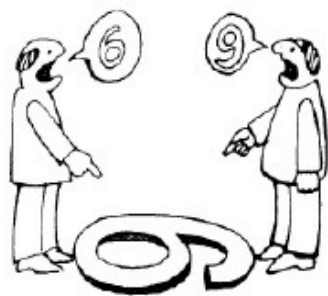
Det här är ett jättebra samarbete mellan skolorna och kulturlivet. Det uppskattas av alla, framförallt av eleverna som får jobba med ett riktigt kulturprojekt och samarbeta över klass- och skolgränserna.

/Marie Näslund

Det är klurigt att få till rätt kameravinkel.

FOTO: Björn Wiksten

En attraktivare Skärgård i Söderhamn!?

I slutet av maj 2013 deltog jag i en konferens i Stockholm arrangerat av Näringsdepartementet med Annie Lööf i spetsen. Regeringen har en vision om att Sverige ska bli världens bästa land att vistas, verka och växa i. Det uppnås genom att människor, företag, kommuner, och regioner skapar attraktiva miljöer och formar sin framtid utifrån sina unika förutsättningar.

Därför hade man nu inbjudit ideella organisationer, kommuner, andra departement, institutioner, stiftelser, företag m.fl, till en **Attraktionskraftsdag**. Över 500 hade hörsammat kallelsen. Från Hälsingland var det tunnsått när det gäller kommundeltagare, en från Ovanåker och en från Hudiksvall. Några företag kan också ha haft Hälsingeanknytning. Däremot saknades representanter från Söderhamns kommun.

Allt skedde i Friends arena som visade sig klara även ett sådant arrangemang. Föreläsningar av olika personer, sådana som lyckats med olika idéer, satsningar evenemang. Seminarier av olika slag och till sist ett 25 tal olika tankesmedjor. Jag deltog i en smedja om hur vi skall få våra skärgårdar intressanta och attraktivare.

Kom man fram till något vettigt? Kort kan man sammanfatta tankesmedjan med att visst finns det många attraktiva skärgårdar, men det kan vara svårt att locka människor till dessa miljöer. Dels handlar det om de boende verkligen vill ha besök av "turister". Hur är det med transporter? Finns det aktiviteter att sälja. Finns det entreprenörer? Är det möjligt att göra aktiviteterna lönsamma.

Kan vi få en attraktivare skärgård?

Många olika skärgårdar var representerade och det framkom många problem. Transporter inte minst. Service och toaletter ett annat problem. Man slog också fast att kommuner med stöd av EU-projekt av olika slag banar väg och bygger upp infrastrukturen, som t.ex stugor, transporter, men sedan överlåter detta åt entreprenör att utföra verksamheten genom att arrendera ut. Viktigt är att upphandla ordentligt, skriva bra långsiktiga kontrakt så att entreprenören har möjlighet att bygga upp verksamheten successivt.

Jag kom att tänka på Trolska skogen i Mellanfjärden, ett utmärkt exempel. Efter utbildning i storstaden återvände Helena Brusell till sin hemort och startade upp denna enastående verksamhet.

Men hur har vi det då i Söderhamn. Det nämns lite överallt om **Skärgårdsstaden Söderhamn**. Visst finns det många öar, stugor, bryggor, sophämtning mm, men aktiviteterna, entreprenörerna var finns dom? Jo de finns, men har de möjligheter att verka? Skärgårdsenheten växer stadigt, men kan den någonsin bli lönsam i kommunal regi? Nu har kommunen via EU-bidrag i olika former skapat infrastrukturen. Är det inte dags snart att släppa fram entreprenörerna?

På vår facebook sida kanske vi kan diskutera hur vi skall få en attraktivare skärgård. Logga in på **Kust&Skärgård Söderhamn** och delta.

Välkommen till debatten om en Attraktivare Skärgård!

/Lennart A

Den första sommarturen..

Den 29 maj blev årets första skärgårdstur, bortsett från överfarterna mellan fastlandsbryggan och Stålnäs som tar c:a 3 min. Det här blev betydligt längre. Moa är berömd för att inte vara något fartvidunder. Färden denna gång gick till Enskär med ett 40-tal ungdomar från Klass 7 och 8 från Norrtullskolan och tog 1,5 timma.

De hade en temadag med mottot **”Söderhamn som sjöstad”**. De tog bilder där man skulle fånga motiv från

- A) Mänsklig påverkan på naturen,
- B) Rörelse,
- C) Det bästa med Enskär för dig
- D) Vackert

Eleverna får sedan hjälp av Estet-Media tillsammans med lärarna Eivor Lyrén och Björn Wenzel för att göra en utställning som bl.a kommer att visas på Galleri Gäddan den 8 sept under Kulturarvsdagen.

En skön och härlig dag på Enskär blev det. En och annan pensionär var ute och påtade i sina små trädgårdar, bl.a Olle Eriksson som passade på att klippa gräs på sin Enskärsplätt.

Här har klasserna med sina lärare samlats på Enskär, innan man gav sig ut på sin fotorunda.

Grundkänning.

På sjön blåste det dock kyliga vindar och Moa passade på att törna på en sten mitt i farleden. Sjökortet visade 6 m djup men törnade emot en stenbumling på 2,4 m. Allt gick dock bra, och skepparen kunde fortsätta turen utan problem.

Skärgårdsenheten

passade på att köra ut några kommunala befattningshavare till en planeringsdag, med nya taxibåten ”Hulda af Söderhamn”.

”Remmaren”, bilden t.h. passade på att tömma soptunnor på Enskär.

/Lennart A.

Sopsorteringen har kommunen byggt med hjälp av ett EU-projekt, i anslutning till uthyrningsstugorna. Taxibåten Hulda i full fart, och Remmaren på sophämtningstur. På vägen ut passerar man också Käringnolaskär, som sågverks- och fartygsbyggare Hillman lät bygga som sitt sommarresidens i slutet av 1800-talet. Just nu är det till salu...

Bränningens medarbetare Lars Brolin har mycket i sina samlingar! Nu har han plockat fram ett gammalt tidningsurklipp från någon av våra ortstidningar.

Dra er inte för att läsa detta, en fascinerande skildring från liv och arbete i Söderhamns farvatten vintertid!

Saxat ur lokaltidning i Söderhamn:

På "härjarefärd" med isarnas betvingare.

S./S. VALKYRIA ÄR FIN ATT GÖRA HÅL I RANS GLATTA TAK.

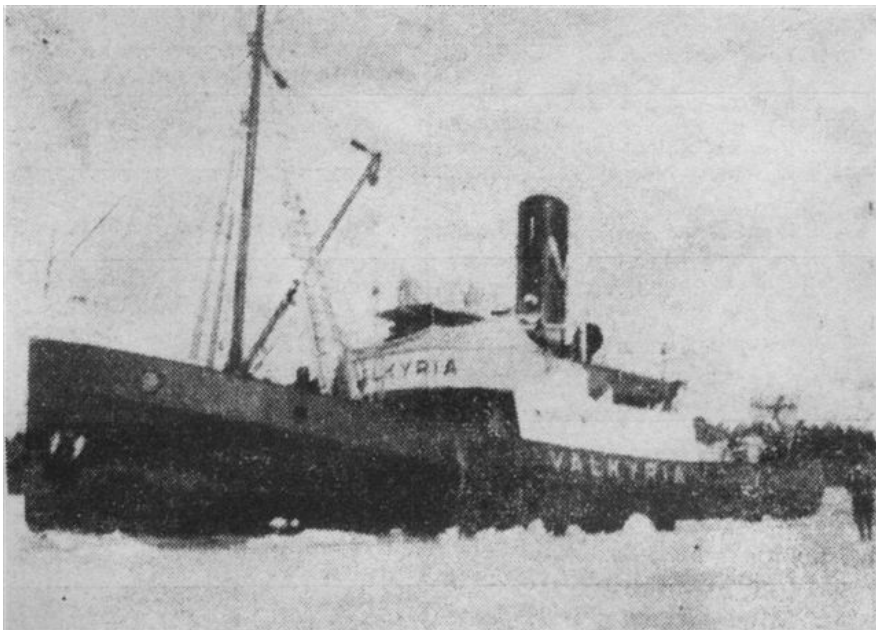
Sätt maskinen igång herr kapten.

Vi äntra kommandobryggan på isbrytaren VALKYRIA av Luleå vilken ligger i Stugsunds hamn, och träffa chefen ombord, den lika sympatiska, som humoristiske

Kapten Victor Jacobi, en gammal f.d.

Ekenskis, som i yngre dar rest runt jordklotet ett par gånger och som numera med stor framgång bedriver en intensiv kamp mot Bottenhavets och norrlandshamnarnas isar med sitt ståtliga fartyg.

Har ni ångan uppe? Jojomensen, i den vägen är det ingen fara, därför svara de svettiga eldarna nere i VALKYRIAS inre. Det är lotsombyte vid Rönnskär i dag och det nya vaktmanskapet, en del av dem med barn och blomma, gått ombord på VALKYRIA, ger kapten Jacbi sina order. Mannen vid den ångstyrda ratten snurrar och snurrar, och för en lekman kanske hans göranden och låtande verkar snurriga ibland, men tillslut komma vi underfund med finessen i ångstyret. Det skulle förresten inte gå att styra för hand, när man är ute på isbrytarfärder, förklarar chefen. Nu går allt så lekande lätt och rorgångaren på VALKYRIA behöver inte slita ut sig. Vi följer den utstakade farleden. Framför oss ligger fjärden som ett vitt täcke, och

Isbrytaren och bogserbåten VALKYRIA var en viktig länk i det arbetet. Bilden från tidningsartikeln.

vi understryka kapten Jacobis åsikt, att det är synd att göra hål i detsamma. Men här finns inte plats några som hälst skrupler. Vi leva i ett modernt samhälle och äro beroende av vintersjöfart och allt sådant där materiellt, som fordras för livets nödtorft. Alltså bara framåt, bara framåt. I närheten av stränderna sysslar man med vinterfiske. Det är ett kallt jobb och vi hoppas att fiskelyckan är god, ty det är fiskaren ärligt värd. Men det går framåt, bara framåt, d.v.s. för oss och VALKYRIA. Mitt för Klappavik står några mannar och kikar intresserad på isbrytaren. Att deras känslor äro blandade förstår vi.

D'ä då själva näcken, att man inte får ha boulevarden ifred, tänka de tydligen. Det är deras vinterväg till fastlandet mitt emot, som återigen är föremål för åverkan. Men de har hunnit vänja sig vid det här laget och VALKYRIAS befälhavare är inte den, som gör bredare ränna än han behöver. Under den tid, som återstår av seglationen, får plankor över ångbåtsrännan tjänstgöra, som trafikförmedlare mellan norr och södersidan.

VALKYRIA gör nu åtta knop av elva möjliga och plöjer säkert genom packisen, vilken på sina ställen uppnått en aktningsvärd tjocklek. På sidan av rännan är isen 7 till 8 tum, ja kanske mer, men VALKYRIA av Luleå är en envis rackare och låter sig inte hejda, då hon nu kommit igång. Hon går så lugnt och tryggt upp på isen och betvingar den sedan med sin tyngd och iskanterna spricka så behändigt, precis som man bryter det finaste knäckebröd. Det är en intressant färd, även om VALKYRIA inte får riktigt visa vad den duger till.

Annat var det i Mälaren.

Det här är ju bara leksaker, säger kapten Jacobi, där han står på bryggan och låter ögat speja över fjärden. Men var säker att hon kan bryta. Hon är mest den lämpliga isbrytaren norr om Stockholm säger kaptenen och vi kunna i detta uttalande spåra den gamle sjöbjörnens kärlek till sitt fartyg. Särskilt för isbrytning och gång i hamnarna är hon klippt och skuren, vilket beror på att längden är så väl avpassad. Dessutom kan den vända på en femöring, som man säger. Däremot är hon en mindre god sjöbåt. Det är förresten fallet med de flesta isbrytare, säger kapten Jacobi liksom för att trösta sig själv. Ni skulle ha sett oss i Mälaren det år, som VALKYRIA var nybyggd och vi var på provtur till Köping och Västerås. För att visa, vad nybygget dugde till. Då gick vi genom fjorton tums fast is och det till och med utan att backa, tillägger chefen med en viss stolthet och vi förstå honom.

- Men, vad sysslar ni med på somrarna?

- Då gå vi på bogsering i Luleå, och dessutom tjänstgör VALKYRIA som bärgningsångare. Men det är dåligt med bärgningar nu för tiden. I somras försökte vi bärga en stor ångare utanför Uleåborg, men det gick inte. Vädrets

makter drogo oss vid näsan och innan vi kunde ingripa, bröts fartyget mitt itu och så var det förkylt med den bärgningen. Vi blev dock inte alldeles utan. Bogserångaren HOLMEN VIII råkade nämligen ut för grundstötning utanför Luleå och den gången hade vi lyckan ned oss.

Kapten Jacobi får kejsarpresent.

- Nå, har inte kapten några skepparhistorier på lager? Vi mena några äventyr att berätta.

- Nej, det har jag sannerligen inte. Jag reste till sjöss, när jag var 12 år - jag är 68 vid det här laget - och seglade till en början med stolta segelfartyg. Men trots att jag, som matros seglat jorden runt två gånger och varit styrman ombord å bärgningssångare både i svenska farvatten och i Medelhavet både före, under och efter krigstider, har jag inte förlist en enda gång. Så jag har tydligen haft lyckan med mig hittills, säger, den pigge 68-åringen. Däremot har jag varit med om, att min plikt likmätigt, rädda andras liv.

På bryggan står f.v.: Kapten Victor Jacobi, Sven Brolin (min far), Waldemar Brolin (min farfar) och Hamnlots Johan Falk.

- Se här säger kapten Jacobi och drager fram ett stilfullt guldur med kedja. Det fick jag på sin tid av kejsar Wilhelm med hans namnskiffer och en dedikation i gravyr innanför boetten. Men så här förhåller det sig med den saken. En november natt under krigstiden gick ett tyskt fartyg, TASUS, på grund vid Marakallen utanför Luleå, och vi räddade dess besättning. Men det var ju min plikt, så det så...

- Ja, sådan är en gammal sjöbjörn, som har en 56-årig seglats bakom sig och är innehavare av Emmery-medaljen.

Avlösningens stund är inne.

Snart får befälhavaren annat att syssla med. Vi passerade mitt för Sandarne och finna ett välbehag i att betrakta, huru den vita röken från den höga fabrikkörstenen söker sig upp mot skyn med den tunga blågråa himlen, som en imponerande bakgrund.

Det är en vacker tavla och vi skulle inte tro, att en målares fantasi skulle överträffa denna naturens färgblandning. Men vad är det vi ser rakt förut? Alla tankar på poetiska utsävningar skrinläggas tills vidare för att ägna uppmärksamheten åt mera prosaiska ting. Den där lilla pricken där borta vid Branthäll ökar oupphörligt och till slut ser vi att det är lotskuttern, som lagt till vid iskanten för att invänta storebror, d.v.s. den stolta S/S VALKYRIA av Luleå, med vars hjälp lotsarna skola återbördas till civilisationen. Här ute är det isrent i själva rännan och snart nog ligger kuttern vid VALKYRIAS ena sida och så blir det vaktombyte. De utgående lotsarna äntra kuttern, under det de hemvändande kamraterna söka sig ombord på isbrytaren. När bagaget sedan lyckligt och väl är omlastat skiljs man åt för en vecka. Lotskuttern tar kurs på Rönnskär och VALKYRIA söker sig in i ett bälte av fast is på flera tum för att ta sig en sväng om.

Vi pratar politik.

Bland de hemvändande lotsarna påträffa vi en skolkamrat, vilken vi naturligtvis lägga beslag på för en liten intervju på stående fot.

- Är det inte långsamt att vara avskild från stora världen den här tiden på året, undra vi.

- Inte då. Vi fördriver tiden på bästa sätt. Ibland hör vi på radion också dra vi naturligtvis en spader då och då och så pratar vi politik för resten. Du må tro att det pratas politik, när vi är samlade i lotsstugan. Så långsamt blir det aldrig.

- Men nog är det skönt att få komma hem en vecka då och då.

- Jo då klart de, mena vi, det där med gumman och barnen, det är i alla fall en fin uppfinning.

Innan vi veta ordet av, äro vi emellertid framme i Stugsund och förtöjda vid kajen. Ännu är det inte kvällen. Vi skall göra en resa upp i staden innan besättningen får någon matro. Motorslupen STUGSUND skall nämligen bogseras in till slipen vid mekaniska verkstaden och VALKYRIA måste taga en dust med isen på Flaket och i Söderhamnsån. Först måste isbrytaren trimmas och en del vatten pumpas ur tankarna vilka inom parantes rymma 40 ton av den våta varan. Efter hemkomsten från Branthällsredan mäter man vattenståndet i Stugsunds hamn och konstaterar

Forts. nästa sida

att fartyget ligger för djupt. Men den saken är snart avhjälpt och inom kort styr VALKYRIA förbi Mariehill och in mot Flaket, där ett flertal timmerforor köra nästan jämsides med isbrytaren. Det är tydligt att Rans vita glatta tak är synnerligen kraftigt, men så har inte något fartyg gått här på över en veckas tid och sedan har temperaturen varit nere i mer än 20 grader under nollan. Men trots att VALKYRIA kör för endast halv maskin, så går det hela lekande lätt. Utanför Forsbacka äro några grabbar sysselsatta med att idka den uppfriskande bandysporten. En del av dem slänga klubborna, när VALKYRIAS grova bas tillkännager vår ankomst och skynda oss tillmötes och kika framför fören och på sidan om isbrytaren för riktigt se, huru det går till. Men det går framåt, bara framåt, och någon vilopaus blir det inte. Det brakar och knakar, och isblocken tråda en lustiger dans till ackompanjemang av maskindunket från VALKYRIAS inre. Snart ligga vi vid slipen. Missionen är slut för vår del ha fått en aning om vad isbrytning är för något. Vi ha med andra ord fått blodad tand och acceptera därför med nöje kapten Jacobis inbjudan att komma med på en riktig resa.

En episod om Kapten Jacobi berättad av Lars Brolin:

En julafton var middagsbordet dukat, hos farfar i mitten en lång ljusstake, som var lindad med kräppapper. Plötsligt fattar kräppappret eld. Min pappa slänger upp verandadörren och lyckas kasta ut ljusstaken i snön. Då fick han 5 kronor av Kapten Jacobi, det var mycket pengar för en pojke i 10-års åldern på 1920-talet.

*Valkyria i full frihet.
Bilden, vykort från Lars
Brolins samling.
Mer fakta om Valkyria i
texten nedan.*

Finnboda varv sjösatte den 21 juni 1930 en, av Neptunbolagets dotterbolag, Rederi AB Victoria i Luleå, beställd isbrytande bärgnings- och bogserångare med 700 Ind.hkr. maskin. Det kraftigt dimensionerade skrovet, som bär namnet **VALKYRIA**, gick galant i vattnet.

Valkyria har följande dimensioner:

längd ö s 30,48 m, längd mellan p p 28,32 m, mallad bredd 8 m, mallat djup 4,55 m och djupgående akter 3,38 m.

Maskineriet utgöres av en tripleexpansionsmaskin med en cylindrisk, enkeländad ångpanna, utrustad med Howdens forcerade drag. Maskinstyrkan är 700 Ihk och vid forcering 950, varigenom Valkyria kan göra en fart av 12 knop. Kolboxarna rymma 50 ton kol. Valkyria kommer att stationeras i Luleå och har till befälhavare fått kapten V. A. Jacobi.

Vidare kan man läsa på <http://www.tugboatlars.se/>

I Rederi AB Victoria hade sedan 1910 Bergnings- och Dykeri AB Neptun, Stockholm aktiemajoriteten. De överförde Victoriabåtarna den 26 aug 1945 till dotterbolaget Rederi AB Poseidon, Stockholm, och därifrån samma år till moderbolaget. Namnet ändrades 1946 till POSEIDON. Sålades för 250 000 kr den 15 mars 1965 till Pr/ Sture Wiberg, Husum som den 29 dec 1969 blev Bröderna Wibergs Rederi AB. Döptes där om till GRANÖ. Utrangerades 1982 och såldes då till Avelins Bogserbåtar AB, Lidingö och dessa sålde 1984 för 35 000 kr till en skrotningsfirma i Finland där båten skrotades 1985. Text: Bengt Westin.

I nästa nummer av Bränningen får vi ta del av mer från Lars Brolins historie- och bildsamlingar.

Samråd med Havs- och Vattenmyndigheten och intressenter- na för det fiskefria området vid Storjungfrun/Kalvhararna.

klipp från
SÖDERHAMNS-KURIREN 24 maj 2012

Ny rapportering:

I två års tid har jag via telefonsamtal och mejl försökt arrangera ett möte angående det fiskefria området vid Storjungfrun och Kalvhararna. Den 13 april kunde alla träffas på Rådhuset i Söderhamn.

Representanter från Havs- och Vattenmyndigheten, SLU, Länsstyrelsen, Kustbevakningen, Söderhamns kommun, Kalvhararnas- och Storjungfruns hamnföreningar samt undertecknad som representant för Söderhamns Kust och Skärgårdsförening, hade ett givande samråd i drygt tre timmar. Tre särskilt viktiga saker upptog det mesta av tiden:

1. Skillnaden mellan husbehovsfiske och fritidsfiske.
2. Tydligare områdesgränser.
3. Att ev. tillåta fångst av annan fisk än sik.

På mötet bestämdes att de berörda hamnföreningarna skulle sända in sina synpunkter snarast. Personligen tyckte jag att myndigheterna lyssnade till våra förslag till förändringar, dock utan att lova någonting.

Vår förhoppning är att gränserna ändras så att inga tveksamheter uppstår om var de går, samt att fiske efter abborre och strömming till husbehov skall tillåtas.

/Bengt Hedman tel. 070-6707961

Bland silverfiskar och pappershjärtan

Anette Palm fokuserar på och tolkar halsingekusten silver! Smidiga, vackra, fascinerande och eleganta tar de sig fram i våra vatten, under ytan. Blänkande, skimrande och lockande ges ett smakprov dess existens.

Linda Sandgren formar fantasifulla, inspirerande och spännande skapelser ur ett myller av vackra papper. Hjärtat fungerar som grundform i många bilder och de sitter alltid på rätta stället.

Varje dag kl 1500 visar vi upp någon slöjdaktivitet. Det kan vara spinning, virkning, nätlagning eller repslagning. Vädret avgör vad det blir. Medverkande bl.a Föreningen Helsingeslöjd.

Missa inte!

Konstutställningarna sker i Galleri Gäddan och är öppna under Österdagarna 16-17-18 juli. Även Helsingesløjds aktiviteter sker under dessa dagar.
(mer info. sid. 2)

Kulturarvsdagen 2013
8 sept kl 1100-1500

Fiskarestan Öster.

Utställningar.

Guidad vandring på Öster kl 1300.

i Galleri Gäddan: Fotoutställning av

Åk 7-8 från Norrtullskolan.

Plats: Fiskaremuseet Gäddan

Hambreusgatan

DiBiS-bilden. 2 bilder från www.dibis.se ur Specialbilds arkiv.

Känner du igen de glada barnen på bilden till vänster, kanske du själv är med? Och känner du igen motorbåtarna på den andra bilden. Vems var de? Hör av dig till någon i redaktionen om du vet! På nätet kan du hjälpa till att berätta om bilder du känner igen. Det behövs många som tittar.

Eldfest i Färsjön aug 1955

FOTO: Specialbild. Nr på DiBiS är SES 124

Endast träbåtar i ån aug 1954

FOTO: Specialbil. Nr på DiBiS är SES 79

Br. Gräver AB

KONTAKTA OSS , vi gräver!

Bröderna Gräver AB

Sjettene 228, 826 94 Norrala

Mobil: 070 - 513 81 03, Mobil: 070 - 513 81 04

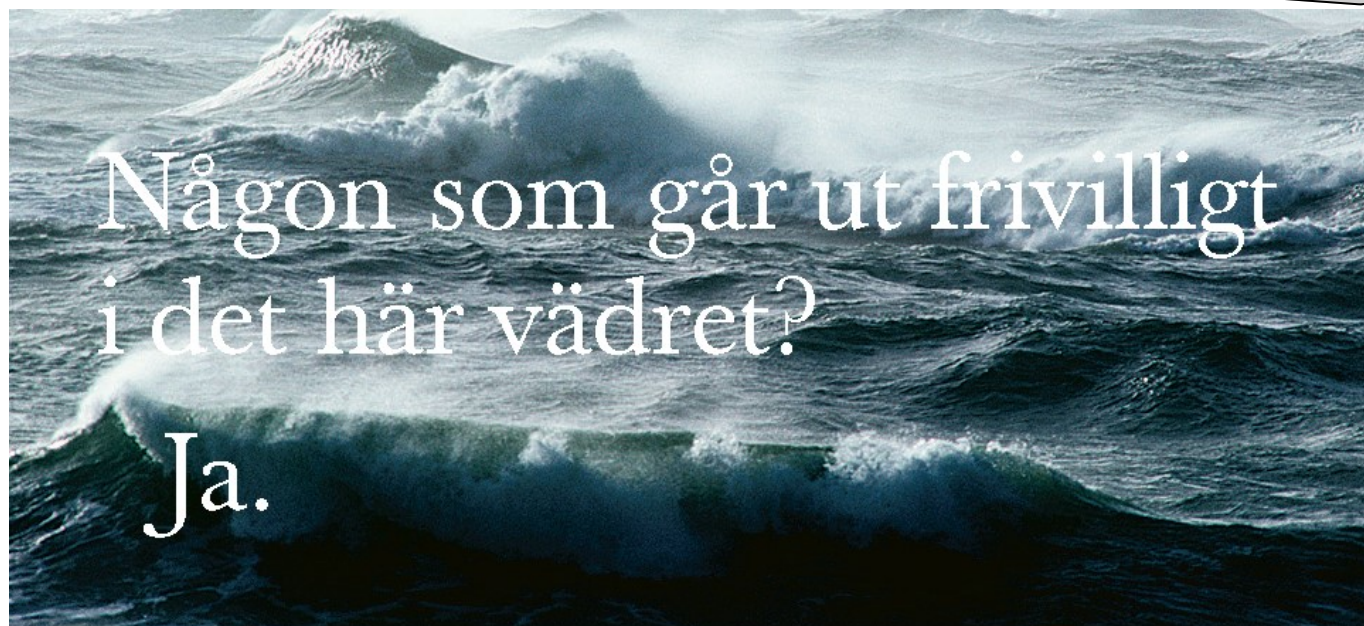
Vi utför arbeten från orörd mark till färdig entreprenad, till exempel:

-Husgrunder	-Grundisolering	-VA-arbeten	-Fjärrvärme/kyla
-Trekammarbrunnar	-Dränering	-Planering	-Plattläggning
-Snöröjning	-Vägbygge	-Skogsvägar	-Dikesrensning
-Väghållning	-Kabelarbeten		

~~Avsändare
Söderhamns Kust & Skärgårdsförening
c/o Barbro Olsson
Gästrikevägen 9
826 39 SÖDERHAMN~~

Livet är inte så pjåkigt om man tänker på alternativet.

/Torvald Gahlin/

Vi har 1800 frivilliga sjöräddare som rycker ut i alla väder, dygnet runt, året om. Bli medlem så bidrar du till deras ideella arbete med att rädda liv till sjöss – vi får nämligen inga bidrag från staten. Som tack för ditt stöd får du hjälp vid t. ex. motorstopp eller roderhaveri. Läs mer på sjoraddning.se eller ring 077-579 00 90.

SJÖRÄDDNINGSSÄLLSKAPET

Söderhamns Kust & Skärgårdsförening

Ordförande

Lennart Andersson

lennart.andersson@soderhamn.com

0270-285539, 0270-33030, 070-8168411

Kassör

Barbro Olsson

barbro.olsson@soderhamn.com

0270-14915, 0270-60573

073-0235755

Sekreterare

Hans Fryklund

hans.fryklund@soderhamn.com

0270-281108, 070-5424855

Övriga styrelsemedlemmar

Astrid Forslund, Björn Eriksson, Bengt Hedman, Johnny Andersson, S-G Johansson, Denny Månsson
Suppl: Stig Berglund, Tord Sundberg, Anders Burman, Håkan, Elffors Johansson

Redaktion Bränningen

Lennart Andersson (ansv. utg.), Sture Claesson, Hans Fryklund

Hemsidor: www.skargardsforeningen.se www.svartsundsranan.se
www.museileden-soderhamn.se

E-post: info@skargardsforeningen.se

Vi finns nu också på Facebook, sök på
Kust & Skärgård Söderhamn

Sidan är ny så innehållet är lite tunt just nu men vi jobbar på saken.

Sättning och layout: Sture Claesson